

pohledávky Dra Arnošta Š-a právem přikázány a vymáhající věřitel, jenž odpor proti přihlášce podal, a nikoliv hypotékární na pořad práva poukázán, jak již správně rekursní soud uvedl ve svém odůvodnění, na něž se proto poukazuje. Názor stěžovatelův, že úroky z těchto úvěrních pohledávek neměly býti přikázány přes výši úvěrové pohledávky, nýbrž v jejím rámci, nelze v tomto případě míti za správný, a ani onen názor, že nelze vzhledem na § 14 knih. zák. pro úroky a vedlejší pohledávky zříditi samostatnou kauční hypotéku. Ustanovením §u 14 knih. zák. není vyloučeno, aby mimo výši úvěrové pohledávky byla také vyznačena jistota pro úroky a příslušenství, neboť, mluví-li se v tomto ustanovení o nejvyšší částce, do které úvěr nebo ručení má sáhati, týká se to hlavního nároku a nikoli i vedlejších nároků. V tomto případě byla ustanovena a do pozemkové knihy mimo úvěrovou pohledávku i vložena zvláštní kauce pro vedlejší náklady, čemuž dlužnice neodporovaly, (§ 14 poslední odstavec knih. zák.), tento vklad se stal pravomocným, a musí se tudíž v takovém případě při rozvrhu na tyto vedlejší náklady mimo úvěrovou pohledávku do výše jejich zvláštní jistoty vzíti zřetel.

Čís. 4493.

Při úvěrové (kauční) hypotece nesmí býti nejvyšší mez, uvedená v pozemkové knize, překročena a to ani o úroky neb případné útraty sporu a exekuce. Nenalézají-li úroky (útraty) úhrady v rámci úvěrové (kauční) hypoteky, nelze je přiznati v pořadí úvěrové (kauční) hypoteky. Lhostejno, že žaloba k vydobytí úvěrní pohledávky byla v pozemkové knize poznamenána.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1924, R I 1002/24).

Rozvrhuje nejvyšší podání za dražebně prodanou nemovitost, přikázal soud první stolice úvěrnímu ústavu v pořadí úvěrové hypoteky úroky a útraty sporu a exekuce. Rekursní soud zamítl návrh úvěrního ústavu, by mu v pořadí úvěrové hypoteky byly přiznány též úroky a útraty sporu a exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu úvěrního ústavu.

Důvody:

Podle výpisu z pozemkové knihy (§ 214 ex. ř.) vážne na prodaných nemovitostech ve prospěch rekurentky toliko zástavní právo pro úvěrní pohledávku do nejvyšší částky 50.000 Kč. Tato částka jest úplně vyčerpána poskytnutými zápůjčkami, takže účtované ze zápůjček úroky jakož i útraty sporu a exekuce nenacházejí v uvedené nejvyšší částce úvěrní pohledávky úhrady. Rekursní soud nepřikázal proto právem úroky a útraty z nejvyššího podání v pořadí úvěrní hypoteky a stížnosti do této části napadeného usnesení oprávnění nelze přiznati. Podle §u 14

knih. zák., jde-li o zřízení zástavního práva pro pohledávky z povoleného úvěru z vedení záležitostí, z důvodu správy nebo náhrady škody, musí v listině, na základě které se má zástavní právo vložit, vyznačena býti nejvyšší částka, které smí úvěr nebo ručení dosáhnouti. Z tohoto ustanovení nepochybně plyne, že částka, v pozemkové knize při úvěrní nebo kauční hypotece jako nejvyšší mez vyznačená, nesmí býti žádným způsobem překročena. Také úroky a případné útraty sporu a exekuce mohou jako příslušenství, které se připočítává k jistině, dojítí úhrady jen v rámci nejvyšší částky, stanovené pro úvěrní nebo kauční hypoteku. Toto stanovisko jest též stanoviskem Šu 224 ex. ř., ježto dle tohoto ustanovení vyčerpává se nejvyšší částka úvěrní nebo kauční hypoteky nikoli jen jistinou, nýbrž také případnými úroky a útratami sporu neb exekuce. Překročení meze úvěru nebo ručení, stanovené nejvyššími, číselně udanými částkami, nebylo by lze také srovnati se zásadou publicity a speciality veřejných knih a nelze je připustiti, protože by trpěla důvěra ve veřejnou knihu a byl by ohrožen reální úvěr. Nepřiznal proto rekursní soud účtovaným úrokům a útratám úhrady vedle vyčerpané úvěrní hypoteky ve stejném s ní pořadí z nejvyššího podání právem. Dovolává-li se rekurentka pro opačný svůj názor ustanovení §§ 16 a 17 knih. zák. a Šu 216 poslední odstavec ex. ř. a dovozuje-li z těchto ustanovení, podle nichž zástavní právo pro kapitál vztahuje se též na úroky a na útraty sporu a exekuce, že účtované příslušenství na úrocích a útratách mělo jí přiřčeno býti v pořadí úvěrní hypoteky, byť i poskytnutými zápůjčkami již vyčerpané, jest k tomu uvést, že uvedená místa zákona nevztahují se na úvěrní nebo kauční hypoteky, při nichž jde o pohledávky budoucí, které mohou teprve vzniknouti, nýbrž mají na mysli zástavní práva pro pohledávky již existentní, co do výše určité. Další mínění rekurentky, že ani s hlediska zásady publicity není závady, by jí účtované úroky a útraty nebyly mimo rámec nejvyšší částky úvěrní hypoteky z nejvyššího podání v témže pořadí přiznány, ježto žaloba o vydobytí úvěrní pohledávky byla v pozemkové knize poznamenána, jest rovněž mylné, neboť poznámka spornosti jeví účinky toliko vůči pozdějším věřitelům, po případě vlastníkům hypoteky (§ 60 a 61 knih. zák.), nedotýká se však věřitelů předchozích a tudíž poznámkou tou, jak mylně za to má rekurentka, požadavku ochrany důvěry ve veřejné knihy vyhověno není.

Čís. 4494.

Jmění náboženské matice jest samostatným neosobním jménem, jehož správu vede stát svými úřady. Není zásadně vyloučeno, by správce cizího majetku svým vlastním jménem neujednal s někým smlouvu pracovní (smlouvu o dílo), třebaž tato práce (dílo) jest hospodářsky činěna pro spravovaný majetek.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1924, R I 1012/24).

Žalobci byly zadány akordním protokolem ze dne 15. května 1916 c. k. místodržitelstvím v Čechách restaurační práce na farním kostele v Praze. Žalobce práce provedl a domáhal se úplaty na československém eráru. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e žalobu zamítl, o d v o l a c í